

Motion till riksdagen 2005/06:N276

av Erling Wälivaara (kd)

Villkoren för glesbygden

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att tillsätta en utredning om glesbygdens villkor och hur ett särskilt glesbygdsavdrag kan utformas.

Motivering

I budgetdebatten framhöll finansministern att det går bra för Sverige. Sverige har en bättre tillväxt än andra jämförbara länder i Europa. Ändå upplever många svenskar, inte minst i glesbygden, att deras levnadsvillkor ständigt försämras. Drivmedelspriserna rakar i höjden, regeringen höjer energi- och vägtrafikskatterna. Resorna till och från arbetet, matvaruaffären och övriga serviceinrättningar är långa. En matvarukasse kan vara upp till 200 kronor dyrare i glesbygden än i tätorten på grund av de långa avstånden och brist på kollektivtrafik.

Eftersom skatten utgör mer än 70 procent av bensinpriset betalar långpendlaren med dagens höga bensinpris mer än 1 000 kronor i bensinskatt varje månad. Flera kommuner i Norrland har dessutom landets högsta kommunalskatter. I många kommuner betalar invånarna 4–5 kronor mer än storstadsbon i kommunalskatt per intjänad hundralapp.

Om hela landet ska kunna leva, på någorlunda lika villkor, måste reella förutsättningar ges för befolkningen att bo kvar och verka i glesbygden. Glesbygdens speciella levnadsvillkor med höga skatter och höga kostnader motiverar en utredning, vars syfte skall vara att utröna om det är möjligt att på något sätt kompensera och möjliggöra boende i glesbygden. Införandet av ett särskilt glesbygdsavdrag kan vara en väg att gå.

Stockholm den 26 september 2005

Erling Wälivaara (kd)